

Сходження і падіння

Ми всі в життях лиш сходжень прагнем,
Та є й падінь й багато в нас,
Буває - все, чого й досягнем -
Втрачаєм те за мить, й за раз!

Через невігластво й потворство
Всім вадам в нас, в самих собі,
В тім всім є лише неподобства,
Хоч наодинці, хоч в юрбі.

Якщо в тім ми не впадем ще нижче,
Вже з ями в прірву, що й без дна,
Вона в падіннях всіх все ближче,
І доля в нас в тім всім сумна.

Звичайно, що є в тім й помилки,
Їх не робив лиш, хто не жив,
Їх виправить, й негайно, стільки ж,
Скільки в той час, чи день зробив.

А сходження ж є лиш в пізнанні,
В нім нам постійно ж й треба жить,
В світах всіх і в життях в дерзанні
Для себе сенс і суть відкрить.

Про все і в всьому є у Вченні,
Що Шамбала Свята дає,
В нім Мудрість Божа, сокровенна,
Й для сходження в ній все те є,

Всі сходження у нас в трудах лиш,
В тривалих і в тяжких трудах,
Падіння ж всі в нас - як обвали,
В них завжди ж є життєвий крах.

І в тім - все ми в життях, з роками,
Всі й здобуваєм, як ростем,
Втрачаєм враз й летим до ями,
Лиш потім й знов зростать почнем.

У сходженнях лиш є наснага,
Хоч важко й складно завжди в них
Зате ж зростає в нас й відвага,
Й свідомість в всіх зростаннях тих.

Тоді й не буде в тім причини
До вже в майбутнім в нас падінь,
Треба зривать з причин й личини,
Не дати схватись їм всім в тінь

І серед ночі, й серед днини
Не може быть для нас мети,
Лиш в сходженні завжди й невпинно,
До Бога нам й до людства йти.

Щоб як візьмем - з тим вся дорога
До Бога й людства, й до людей,
Була б така, як Агні Йога
Дає нам всім урок в тім цей.